

Odd Fellow

Bladet 3•02

Organ for Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F. • 80. årgang

Stor Sire Harald Thoen

Intervju med
Marit Berg

side 4-5

Maximillian
Kolbe

side 6-7

International
Council

side 14-15

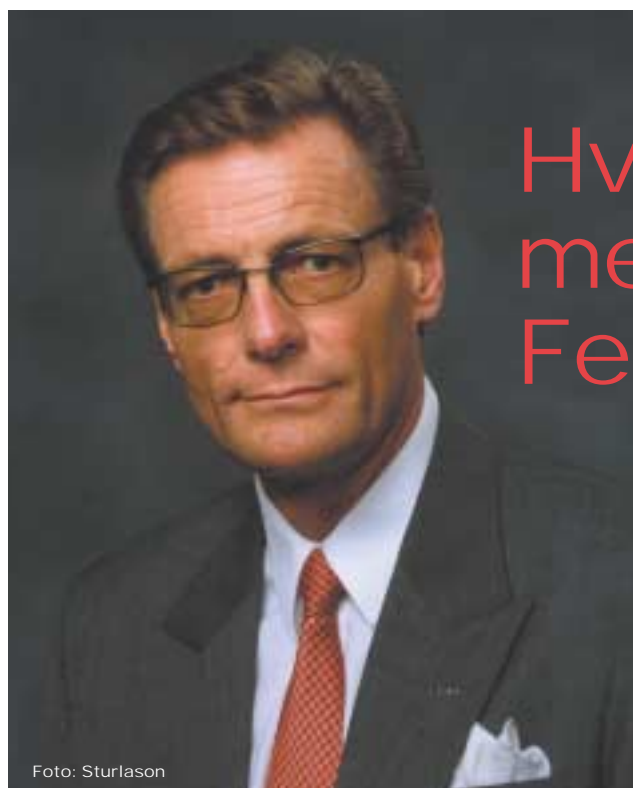

Foto: Sturlason

Hvorfor er jeg medlem i Odd Fellow Ordenen?

formålsparagrafen som innledning i Lov for Loger. Jeg appellerer til dere alle om å lese den ofte. Ja, lær den gjerne utenat, og la så samvittigheten få bearbeide innholdet.

Gjennom alle tider har så vel Den Norske Storloge som de enkelte loger og leire satt søkelyset på medlemstilgangen. Den norske jurisdiksjon, som i dag er verdens nest største, har gjennom årene alltid hatt økning i medlemstallet. Imidlertid kan det synes som om de senere års store tilgang har stagnert noe. Vi vet også at enkelte loger sliter med meget høy gjennomsnittsalder. Det er en målsetning at Ordenen skal ha en årlig vekst på 5%, og at 1% av landets befolkning bør være en søster eller bror i vår Orden. Det vil si at vi vil nå et medlemstall på ca. 45.000, en fordobling av dagens. Dessverre har det, ved spørsmål om økt medlemstilgang, vært enkelte medlemmer som har benyttet uttrykket «det er bedre med kvalitet fremfor kvantitet». Hvem er vi som tør si at det ikke finnes like mange mennesker med kvalitet utenfor Odd Fellow Ordenen som innenfor? Det er vel også en realitet at mange av oss faktisk har fått en «bedre kvalitet» nettopp gjennom vårt medlemskap. Jeg håper i hvert fall at dette er tilfelle med meg selv.

Kjære søstre og brødre. Gå ut i hverdagen. Vis omverden at du er en Odd Fellow og vær stolt av det. Vis ved ditt daglige liv at du er i stand til å være slik mot dine medmennesker som ritualene påbyr. La din omgangskrets få forståelsen av at det å være en Odd Fellow – det er noe de selv kunne tenke seg – da er det lett å svare på spørsmålet: Hvorfor er du en Odd Fellow?

En riktig god sommer til dere alle.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Harald Thoen
Stor Sire

Dette spørsmålet har vel de fleste søstre og brødre stillet seg selv. De fleste av oss har vel også fått spørsmålet: hvorfor er du en Odd Fellow? Gjerne fulgt av spørsmålet: hva gjør dere egentlig?

Ja, kjære søstre og brødre. Hva var det som fikk nettopp deg og meg til å si ja til noe som vi på forhånd visste så lite om? Var det fordi det i mange av oss ligger en latent søken etter utfordringer, eller et ønske om videreutvikling? Eller kanskje det også var en viss porsjon nysgjerrighet, og ikke minst det forhold at vi anså vår fadder, og dem som vi måtte kjenne innen Ordenen, for det vi svært enkelt kan kalle «gode mennesker»? Ordenens sosiale engasjement kan også for enkelte ha vært avgjørende.

Jeg tror mange av oss kan ha vanskeligheter med å finne det rette svaret. Like vanskelig som det enkelte ganger kan være å informere utenforstående om vår Orden og hva den står for.

Vi som er Ordensmedlemmer vet at Rebekka- og Odd Fellow loger og våre leire, har forskjellige ritualer, og arbeider fullstendig atskilt. Men likevel har Odd Fellow Ordenens medlemmer over hele verden to ting felles, nemlig vårt motto Vennskap, Kjærlighet og Sannhet, samt våre budord som også finnes i Storlogens segl. I Europa har vi i dag en felles formålsparagraf, og muligens kan nettopp denne gi både oss selv og utenforstående svaret på hvorfor vi er medlemmer i Odd Fellow Ordenen.

Skulle noen være i tvil om hva den inneholder, finnes

Som dagene går . . .

Under International Councils møte i dagene 1. til 6. mai i år, ble Stor Sire Harald Thoen valgt til President i rådet. Bildet er fra bekransningen på Arlington. Det neste møtet i IC lagt til Oslo i dagene rundt 17. mai 2003. Med tanke på de mange mulige plasseringer av et slikt møte, er det spennende at det for første gang nå legges til Norge.

Det har vært møte i Den Europeiske Federasjon i månedsskifte mai/juni i år. Dette er et møte som samler alle de europeiske jurisdiksjoner. Det er neppe for mye å hevde at Den Europeiske Federasjon har vært en sterk pådriver i dannelsen og senere utviklingen av International Council.

Samtidig ble det holdt møte i ERLA – ledermøtet for Rebekkaloderne i de europeiske jurisdiksjoner.

I dagene 20. til 22 september holdes det nordiske Stor Sire møtet. Dette er ikke et møte plassert i den internasjonale organisasjonsstruktur, men er av mer uformell, men nyttig karakter. Tatt i betraktning de mange likheter og de nære forbindelser mellom de nordiske lands jurisdiksjoner, er det innlysende at de nordiske Ordensledere har mange utfordringer felles.

I en verden stadig mer preget av globalt samkvem, må vi regne med at også vår Orden vil delta i mer internasjonalt arbeid.

Høstens møter i Storlogen er:

- 12. august
- 12. september
- 17. og 18. oktober
- 14. november

Ellers preges arbeidet av at det etableres nye foreninger og nye Ordensenheter. Det kommer nå en ny broderforening i Haugesund 26. august 2002. På foråret 2003 ligger det an til nye Odd Fellow loger både i Tromsø og i Lødingen. Institusjonen i Tromsø er tidsatt til 18. januar og i Lødingen til 8. mars.

Veksten kommer på den ene side, og jubileene på den annen. En del Ordensenheter begynner å dra på årene, men det er mindre enn en håndfull som allerede passerer 90 år slik Rebekkaloge nr 2 Urania gjør på vårparten 2003.

Den eldste Odd Fellow loge er nr 1 Norvegia, stiftet 26. april 1898,

Den eldste Rebekkaloge er nr 1 Sct:a Sunniva, stiftet 28. mai 1909.

Den eldste Odd Fellow leir er nr 1 Norge, stiftet 2. november 1919.

Den eldste Rebekkaloger er nr 1 Oslo, stiftet 26. april 1980.

Som nevnt forrige gang holdes det årlige Storebedsmannsmøte i Oslo i dagene 15. til 17. november.

Noe av det mer spennende denne høsten er at det nå skal velges ut en ny Landsak som Ordenen skal samle seg om og satse på. Det er en mengde gode tiltak på mange områder av vårt land. Tidligere har arbeidet for åndssvake, Redningsselskapet og medisinsk forskning skapt stort engasjement og skaffet betydelige beløp. Valg av landsak har alltid vært knyttet opp til Ordenens motto og budord. Presentasjonen av den nye landsak vil skje på Storebedsmannsmøtet i november.

Innhold 3•02

Hvorfor er jeg medlem av Odd Fellow Ordenen? 2

Som dagene går . . . 3

Intervju med Marit Berg 4

Maximillian Kolbe 6

Rebekkaloge 114 Nora 8

Odd Fellowship i praksis 9

Stille rom 10

Gjertrud Rask på farten 11

SOS barnebyer 12

Rebekkakoret i Bergen 13

International Council 14

Loge nr 15 Kongshaug 50 år 16

Johan Krohn 17

Odd Fellow Torget 18

Nye søstre og brødre 21

Min mening 22

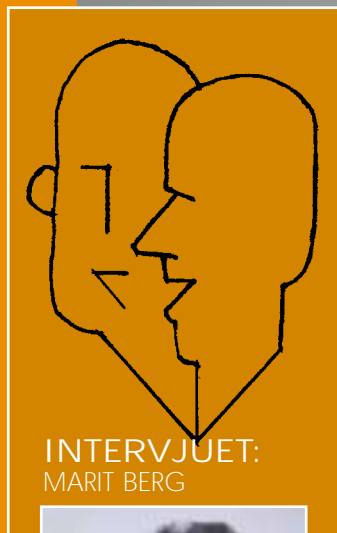
Kjære leser 23

Neste nummer: I postkassene i begynnelsen av oktober!

Odd Fellow
Bladet 3•02

Ansvarlig utgiver: Den Uavhengige Norske Storloge I.O.O.F.
Redaktør: Kjell-Henrik Henriksen
Redaksjonen avsluttet: 3 juli 2002
Redaksjonsavslutning neste nr: 20 september 2002
Opplag: 20 600
Grafisk arbeid/foto: Jon Esben Johnsen
Illustrator: Svein Geske
Trykk: Media Øst Trykk, 1850 Mysen
Eftertrykk: Forutsetter tillatelse fra Redaktøren

INTERVJUET:
MARIT BERG

31. januar 1968 ble Marit Berg resipert i Rebekkaloge nr 23 Laboremus, en loge som var instituert i Harstad 11. juni 1960. Det sto ikke i stjernene at hun skulle bli Rebekkasøster. Et av hennes få minner om Odd Fellow Ordenen var en harselerende omtale av en Narvikredaktør som hadde vært til stede i en Festloge. Den fant han både aparte og komisk.

Fra mørke til lys

Min mann og jeg hadde flyttet en del. Da vi kom til Harstad følte jeg meg både ensom og mistrivdes. Man blir noe rotløs når man flytter slik omkring og ikke har noe nettverk. Vi hadde en pianolærerinne til barna. Hun het Hulda Høyersten. Jeg husker at det overrasket meg at hun ofte var kledd i sort. På en eller annen måte kom jeg til å snakke med henne om min livssituasjon. Hulda Høyersted var Rebekkasøster, hvilket jeg ikke visste hva var. Og dermed var loddet kastet. Det neste jeg husker var fra innvielsen. Et inntrykk som brant seg fast var at jeg da så en mengde strenge og alvorlige sortklede damer, og jeg husker at jeg gråt, nesten av forskrekkelse. Etter innvielsesseremonien kom det totale skifte. Da møtte jeg de samme menneskene, men nå blide, omsorgsfulle, vennlige og varme. Noen større og bedre kontrast kan man ikke tenke seg. Siden den gang har jeg følt meg hjemme i min loge og i Ordenen.

Annet og tredje trinn som det het den gang, fikk jeg i Rebekkaloge nr 18. Ragnhild i Oslo. Jeg var nok litt mer forsiktig av meg den gang. Så min mann var overrasket over med hvilken glede og frimodighet jeg strenet inn i Stortingsgaten for å gå på logemøtene. Ved tildelingen av trinnene var det ganske umulig for min loge eller min fadder i Harstad å være til stede. Nettopp i de anledningene følte jeg meg nok litt ensom, selv om den mottakelsen jeg fikk og oppholdet jeg hadde som gjest i Ragnhild står som et av mine beste logeminner. Og toppen av det hele var da OM i Loge Ranghild gav meg en stor blomsteroppsats da jeg fikk tredje trinn. Da hadde jeg en meget sterk følelse av å være blant ven-

ner og blant virkelige søstre. Når jeg fortalte dette til min mann som var frimurer, imponerte vennskapet og samholdet ham.

En videre vandring

Jeg tror ikke noen som starter på et logeliv tenker på hva som vil komme. Man er nok full av undring, men neppe planer om hva som ligger foran. Loge Laboremus var en ganske ung loge, og der var det bruk for innsats. Jeg startet som Inspektør og ble senere UM og OM. Og logen vokste.

Noen begynte å snakke om at det var behov for en ny Rebekkaloge i Harstad, og det var det jo. Men bare tanken virket provoserende og unaturlig for en del søstre. Det er den gamle vise om at man gjerne vil vokse, men ikke tåle vekstens konsekvenser. Skal Ordenen vokse, må loger deles.

Til tross for motstanden ble Rebekkaforeningen stiftet i 1985 og den nye logen instituert 15. februar 1986 med nr 81 og navnet Gjertrud Rask. Hun var ektefellen til Hans Egede, og et meget driftig og visjonært menneske. Den nye logen fikk gjennom etableringsarbeidet et samhold og en indre styrke som den har hatt glede av siden. Nå er alle de krusninger som oppsto ved delingen forlengst historie og arbeid og samarbeid er det beste.

Men med nye loger, kommer også behov for ny leir. Harstad Rebekkaforening ble også stiftet, og 27. september 1986 ble Rebekka-leir nr 11 Møysalen instituert. Navnet er hentet fra en fjellformasjon som har form av en sadel og med en isbre langs siden. Sagnet forteller at det var en kvinne som flyktet fra det onde, og i flukten mistet hun kappen sin. Jeg synes dette er en flott myte å knytte leiren til. 1980-åre-

ne var en utrolig hektisk og rik periode med nyetablering og vekst. Men det er jo også slike perioder som skaper de gode minnene og det beste samhold.

Ordenens vekst i nord

Mange spør hva det kommer av at Odd Fellow Ordenen har hatt en slik god vekst i Nord-Norge. Det tror jeg

kan henge sammen med mange faktorer. Det nordnorske lynne er nok slik at vi er rike på myter, bilder og fantasi. Vi legger lett mening i det vi ser. Og Ordenen meddeler seg jo nettopp gjennom ritualer, myter og seremonier. Dermed har nordlendingene kanskje lettere for å fange Ordenens budskap enn andre. Og så skjelner lett nordlendingen mellom det ekte og falske. De lar seg ikke bløffe. Vi re-

krutterer jo mye gjennom bekjentskaper, og dermed blir det en positiv be-kreftelse på at Ordenen står for verdier som er vesentlige.

For meg har mitt Ordensliv gitt meg mye. Jeg kan nesten si det slik at jeg er blitt et fritt menneske gjennom de ferdigheter jeg har fått i loge og leir. Jeg har lært meg å fremføre mine tanker overfor andre. Det var helt utenkelig at jeg skulle holde en tale før i tiden. Gjennom trening i loge og leir har jeg vennet meg til å fremføre tekster og meninger overfor andre. Og jeg har lært meg å ta ansvar langt utenfor eget hjem. Og i samvær med andre har jeg lært noe av toleransens kunst.

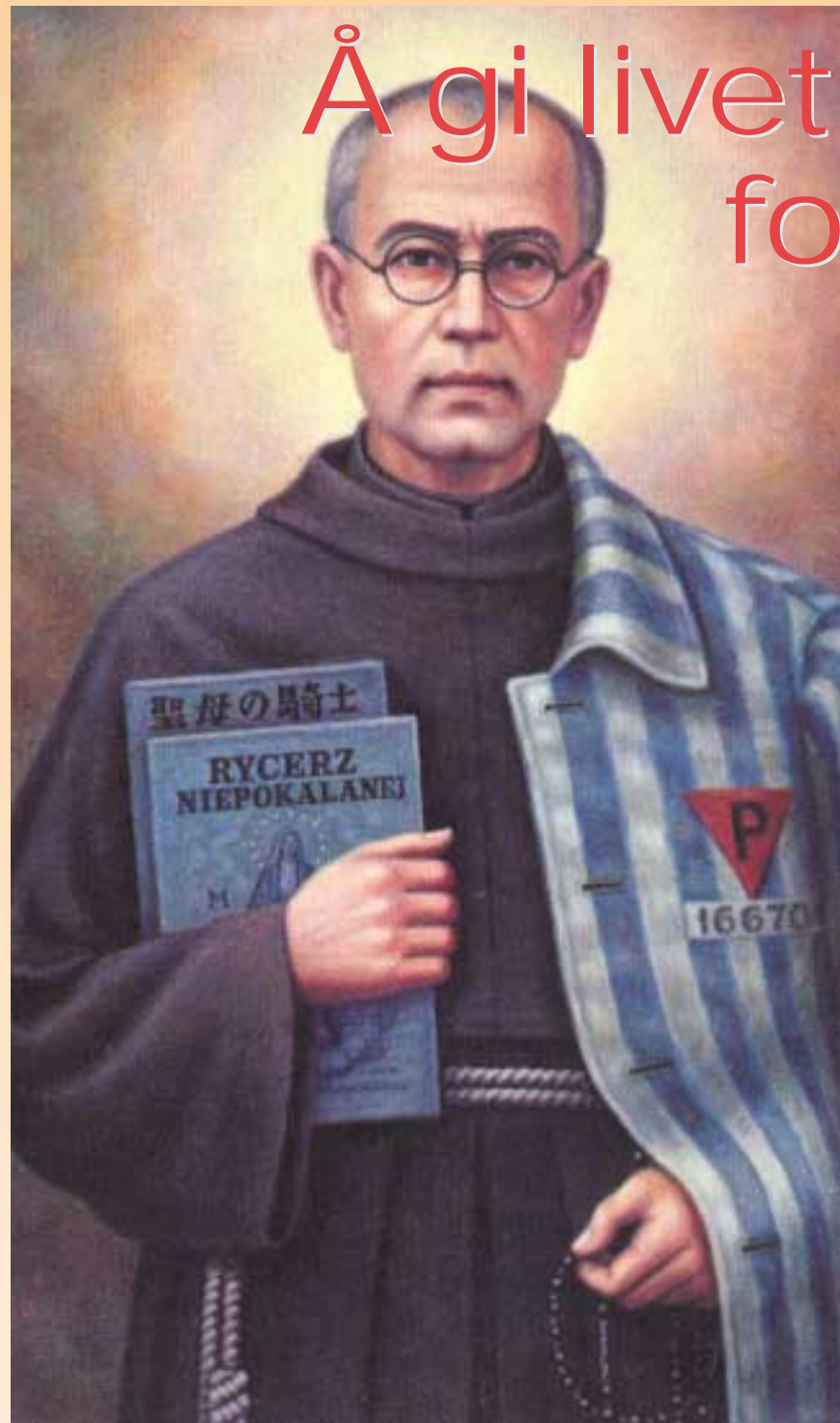
Når jeg går på et møte i Ordenen innstiller jeg meg alltid på at det er høytid. Å forberede seg på dette, gjør at jeg blir mottakelig for alt som møter meg. Dermed blir tekstene og ritualene på en måte nye og jeg finner alltid noe nytt og spennende. Dette er et middel til å holde en våken samvittighet.

For meg setter Ordenen også ord på de viktigste problemstillinger i livet. Vennskap, Kjærlighet og Sannhet er ikke bare vakre ord. De er også dype verdier som ethvert menneske må forholde seg til. Det går ikke an å leve et meningsfullt liv uten å forholde seg til disse begrepene. Og det har Ordenen gitt meg og hjulpet meg til gjennom mer enn 30 år.

Entusiasme

Jeg har jo vært med på en eventyrlig Ordenensvekst i vår landsdel i alle mine Ordensår. Det er ingen grunn til at denne veksten skal stanse opp. Det er ikke slik at det var i 1980 at det var grobunn for vekst. Grobunnen ligger i andre ting. Hvis jeg skulle summere opp det viktigste for videre utvikling er det ordet entusiasme. Vårt arbeid er frivillig og idealistisk. Vår belønning kommer ikke i form av penger, men i vekst av verdier som ikke kan telles. Det som fører arbeidet videre er et entusiastisk fellesskap. Når jeg ser tilbake på all den innsats jeg har vært vitne til, er det de entusiastiske søstre og brødre som har fått det umulige til å skje. Det er alltid bremsklosser og hindringer. Men med felles entusiasme forankret i Ordenens grunnverdier, kan de fleste hindringer overkommes, avslutter Marit Berg.

Å gi livet frivillig for andre

kanerordenen med ordensnavnet Maximilian.

Faren ble fransiskanerleigror. Etter å ha sluttet seg til en patriotgruppe under første verdenskrig, ble faren såret i kamp med russerne. Som russisk undersått ble han deretter hengt som forræder i 1914 i en alder av 43 år.

Maximilian fortsatte sitt teologistudium i Roma. Han ble presteviet 1918.

I 1919 ble han rammet av livsvarig tuberkulose. I 1922 vendte han tilbake til Polen, som var blitt egen nasjon igjen i 1918. Hans hovedarbeid ble først som lærer i kirkehistorie på et seminar.

Arbeidet

I Polen begynte han å utgi et månedsblad «Den uplettedes Riddere». Dette nådde et millionopplag. Fransiskanernes kloster i Grodno ble forvandlet til et trykkeri, men ble snart for lite. Etter flere år på tuberkulosesanatorium i Zakopane, grunnla Maximilian i 1927 et kloster, Niepokalanów. Klosteret, et av de største i verden, ble bygget av ham selv og hans munkes, blant dem menn fra alle yrker: leger og tannleger, bønder og mekanikere, skreddere, bygningsarbeidere, boktrykkere, skomakere, gartnere og kokker - 762 innbyggere i alt. Klosteret var fullstendig selvforsynt. Senere utvidet han med et brannkorps, seminar og misjonsstasjon, trykkeri og radiostasjon. Kolbe var lederen for det hele, en eminent administrator med en helt moderne sans for bruken av massemedia, den nyeste teknikk. Et annet månedlig tidsskrift han utga, økte sitt opplag fra 5.000 til 750.000. En dagsavis han startet i 1935 ble Polens største avis med 137.000 på hverdagene og 225.000 på søndagene. Kolbes publikasjoner ble i virkeligheten en forberedelse av hele den polske nasjons lidelser hvor 6 millioner polakker omkom, hvorav 3 millioner jøder.

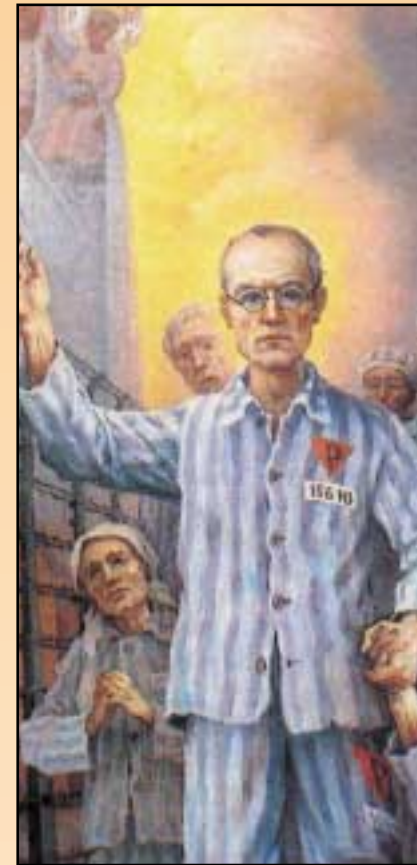
rinnelig navnet Raymond. Han var andre sønn av veveren Julius Kolbe og Maria Dabrowska. Raymond og hans brødre fikk en streng oppdragelse.

I 1907 begynte den 13-årige Maximilian på presteseminar i Lvov i Ukraina og trådte i 1910 inn i Fransiskanerordenen.

Skytshelgen for politiske fanger

Bakgrunnen

Maximilian Maria Kolbe ble født den 7. eller 8. januar 1894 i Polen. Han fikk opp-

Maximilian Kolbe i fangedrakt hvor han forsøker å holde motet oppe hos sine medfanger.

I 1930 reiste Kolbe til Japan for å grunnlegge et senter for religiøst liv og aktivitet der. Det ble reist i utkanten av Nagasaki. Det unngikk atom-bombeeksplosjonen i 1945. Bare en måned etter at han var ankommet, uten å kunne ett ord japansk, hadde han og hans folk skaffet et trykkeri og satt i gang et tidsskrift.

Fra Japan seilte pater Kolbe til Malabar, hvor han grunnla enda et Niepokalanów-kloster. På veien hjem drømte han om å grunnlegge et nytt i Sovjetunionen, og å utgi tidsskriftet sitt på russisk. Han kjente språket og hadde studert marxismen.

Tilbake i Polen i 1936 viet han seg helt til sitt klostresamfunn og sine publikasjoner. Han var svekket av tuberkulose, stadig plaget av migrene og hadde en hudsykdom.

Krigen og offeret

I 1939 brøt Den andre verdenskrig ut. Polen ble besatt av tyskerne. Maximilian rådet sine medbrødre til å forlate stedet, og advarte dem mot å slutte

seg til motstandsbevegelsen. Selv ble han på sin post. I likhet med de fleste prestene ble han arrestert og deportert til Tyskland. Han ble der løslatt igjen og gikk øyeblikkelig igang med å arbeide. Kolbe konsentrerte seg nå helt om hjelpen til 3500 flyktninger, herav 1500 jøder. «Vi må gjøre alt for å hjelpe dem som er fordrevet fra sine hjem», sa han. Munkene delte alt med dem i sin by, og ble selvfølgelig utsatt for mistanke. De fortsatte også å utgi aviser som var patriotiske og anti-nazistiske. 17. september 1940 slo Gestapo til og de fleste ble deportert. Maximilian ble tatt med til konsentrasjonsleiren Oranienburg. Men han ble i første omgang sluppet fri. Men den 17. februar 1941 ble han igjen arrestert og sendt til det beryktede Pawiakfengslet i Warszawa, hvor han ble utsatt for spesielt grov mishandling.

28. mai 1941 ble han deportert til konsentrasjonsleiren Auschwitz. Der fikk han tatovert inn fangenummeret 16670 og ble plassert i brakke 14. Han ble satt til hardt arbeid med å slepe steinblokker til oppførelse av en krematorium under kommando av "blodige Krott", en tidligere kriminell. Siden ble han satt til et spesielt hardt arbeid med å skjære og bære enorme trestammer under rasende slag og mishandling fra vaktene, uten pause og alltid i springmarsj. Kolbe hadde bare én lunge, men holdt ut slagene med forbausende ro.

Da Kolbe brøt sammen en dag, sparket Krott ham i ansiktet og magen og ga sine menn ordre om å gi ham femti piskeslag. Da Kolbe besvimte, lot de ham ligge i sølen som død. Hans medfanger klarte å smugle ham til sykestuen. Til tross for smertene, hørte han skriftemål, snakket med de andre fangene om Guds kjærlighet og delte sine minimale rasjoner med andre.

En dag i juli trodde vaktene at en fange i brakke 14 var rømt, og kommandanten beordret i henhold til reglementet at ti menn fra den brakken skulle dø som hevn. De skulle sulte i hjel i den beryktede underjordiske mørkecellen. Senere viste det seg at det ikke hadde vært noen rømming. Fangen ble senere funnet druknet i leirlatrin. Fangene sto på appellplassen i stekende sol, og ti mann ble vilkårlig valgt ut. En av dem, Franciszek Gajowniczek, skrek ut i desperasjon: «Min kone, barna mine - skal jeg aldri se dem igjen!» Til allmenn be-

størtelse gikk da Kolbe frem fra rekene og tilbød seg å ta hans plass. "Hvem er du?" spurte leirkommandanten, SS-oberst Fritsch, også kalt «slakteren». «Jeg er en gammel katolsk prest», svarte Kolbe. SS-mannen var likeglad med hvem som gikk i mørkecellen bare antallet stemte. Dette var første og eneste gang i Auschwitz' historie at noen frivillig gikk i døden i en annens sted.

Sultebrakkens helvete, hvor de nakne menn langsomt ble tæret bort, ble forvandlet til en liten helligdom med bønn og sang, omsorg og tillit. Medfanger i nabobrakkene, hvis skrik hadde lydt inn til dem, begynte å lytte. Også vaktene undret seg. Ofte merket de ikke at SS-mennene kom ned i bunkeren, og de stanset først sangen og bønnene når vaktene brølte til dem.

De tigget om brød og vann, som de selvfølgelig ikke fikk. Hvis noen av dem nærmet seg døren når SS-mennene åpnet den, ble de sparket i magen eller skutt ned. Kolbe holdt ut bedre enn de fleste, han tigget ikke og klaget ikke, og han holdt de andre oppe så langt han kunne. Etter hvert ble de så svake at bønnene ble til hvisking. De fleste lå avkrefret på gulvet, men Kolbe sto eller knelte midt i rommet. To uker gikk på denne måten mens den ene etter den andre døde, inntil bare fire var igjen. Dette fant kommandanten var nok, han trengte cellen til nye fanger. 14. august sendte han ned den tyske kriminalfangen Bock som ga de overlevende en sprøyte karbolsyre i håndledet. Maximilian var den siste. Han ba en bønn og rakte selv frem armen til sprøyten som gjorde ende på hans liv, 47 år gammel. Dødsattesten angir med tysk grundighet dødsøyeblikket til kl 12.30. Hans lik ble kremert sammen med 80 andre fanger.

Pater Kolbes heltedåd ble kjent både i Auschwitz og andre steder, og etter krigen brakte alle aviser artikler om denne «vår tids helgen».

Han ble saligkåret av pave Paul VI 17. oktober 1971 og kanonisert 10. oktober 1982 av pave Johannes Paul II.

Franciszek Gajowniczek, mannen han hadde reddet, var til stede både ved saligkåringen og ved helligkåringen.

Rebekkaloge nr 114 Nora er instituert i Skien

Den 9. februar 2002 ble Rebekkaloge nr 114 Nora instituert i Skien. Rebekkaloge nr 15 Via Nova som ble instituert 1. juni 1957 var den første og inntil nå den eneste Rebekkaloge i Skien. Byen har i tillegg to Odd Fellow loger, nr 24 Gregorius Dagssønn, instituert 15. februar 1948, og 57 Fidelitas, instituert 12. april 1958.

Første rekke fra venstre: Dept. SS Britta Almaas, OM Vera Hammer Andersen, SS Harald Thoen. Annen rekke fra venstre: Eks OM Elsa Runde, Stor Sekretær Liv Berit Johansen, Sekretær Marit Sessmer, Skattmester Kari Spange, Kasserer Marit Aslaugberg, UM Jorunn Pedersen Jordbakke, Stor Skattmester Edith Felle, Stor Kapellan Astri Vilberg.

Valget av navnet Nora gir flere assosiasjoner. Navnet er avledet av Eleonora som betyr barmhjertighet. Dette skal inspirere oss til å møte våre medmennesker med respekt og toleranse. Kvinneskikkelsen Nora er brukt av Skiens store dikter, Henrik Ibsen, i hans skuespill «Et dukkehjem». Nora modnes her i sin personlighet til en sterk og uredd kvinne.

Stor Sire Harald Thoen foretok den høytidelige institueringen av vår loge med 35 søstre og 55 gjester til stede.

Logens moderloger er Rebekkalogene nr 15 Via Nova og nr 24 Baugheid Dagsdatter i Porsgrunn.

De fem Chartermedlemmene er:

- Elsa Runde
- Vera Hammer Andersen
- Jorunn Pedersen Jordbakke
- Kari Spange
- Tove Tellefsen

Etter institueringen installerte Deputert Stor Sire Britta Almås logens embedsmenn.

- Storrepresentant Inger Øyan Berg
- Eks OM Elsa Runde
- OM Vera Hammer Andersen
- UM Jorunn Pedersen Jordbakke
- Sekretær Marit Sessmer

- Skattmester Kari Spange
- Kasserer Marit Aslaugberg

Det ble fremført lykkeønskninger fra alle embedene i Distriktet og overrakt en mengde gaver.

Etter alt ceremoniell ble den nye loge hyllet av Odd Fellowkoret i Grenlandsregionen. Koret var i levende driv når det fremførte en rekke sanger under ledelse av en inspirerende kordirigent og en fulltonende solosanger. Det var en feststemt forsamling som gikk til et galladekket middagsbord. Mange gode og tankevekkende taler ble fremført. Av talere kan nevnes Eks OM Elsa Runde som leste en prolog skrevet av avdøde Eks OM Kate Pedersen. Hun var en av stifterne av Skien Rebekkaforening. Logens første søstre om aldri å glemme den ånd som Skien Rebekkaforening har vært preget av, nemlig omsorg, toleranse og respekt. Dette er også loge Noras

budskap. OM overrakte Stor Sire Harald Thoen et vakkert bilde av Ibsens hjem, Venstøp. Sangene ved taffelet var skrevet av avdøde Eks OM Kate Pedersen og søster Lillemor Moen.

Før Storlogens representanter tok avskjed dagen etter, var de invitert til en «kulturlunsj» i Odd Fellow Ordenens vakre hus. Fiolinist Peter Runde og pianist Egil Nicolaisen tryllet frem vakre toner. Skuespiller Marit Salvesen fremførte intenst og levende utdrag fra Noraskikkelsen i Ibsens Dukkehjem.

OM Vera Hammer Andersen takket igjen Storlogens embedsmenn og ønsket dem vel hjem.

En minnerik helg var over og stolte Norasøstre kunne ta fatt med logearbeid allerede to dager etter – i logens første møte.

Februar 2001 døde vår eldste datter Ragnhild av svulst på hjernen. Hun etterlot seg mann og tre barn på 11,15 og 17 år. De bodde på Tjøme.

Det var en forferdelig vond tid. Men samtidig opplevde vi noe som gjorde oss inderlig godt, og som vi synes det er viktig både å fortelle om og få takke for.

Vi erfarte Odd Fellow ånden i praksis gjennom møte med logene 27 Kong Sverre og 95 Kristin i Tønsberg.

I januar skjønte vi at det gikk mot slutten, og vi ville selvfølgelig være hos vår datter så mye som mulig. Vi bor imidlertid i Kristiansand, og av praktiske grunner kunne vi ikke bo hos vår datters familie. Vi kunne selvsagt bodd på hotell, men det var ingen god løsning.

Hvor tanken kom fra vet vi ikke, men plutselig var den der:

Vi ringer Odd Fellow Ordenen i Tønsberg! Ordenensmatrikkelen ble funnet fram og den første logen vi fant var 27 Kong Sverre. Vi ringte Overmester. Det viste seg at logen skulle ha møte samme kveld. Vi forklarte hva det gjaldt og sa at bare vi

hadde tak over hodet var vi fornøyd. Vi kunne ikke si hvor lang tid det dreie seg om. Sykdom kan ikke planlegges.

Samme kvelden ringte telefonen. Det var Overmester. Han hadde forklart hva det gjaldt og for å sitere ham: «Det var ikke akkurat kø, men det var ikke langt unna».

Og vi fikk snakke med han som var først i køen. Det var Øivin Eriksen. For å gjøre en lang historie kort, overlot han oss sitt rekkehus og sa at vi kunne bo der så lenge vi ville. Han hadde selv mistet sin kone for mange år siden og visste hvor viktig det var å ha de nærmeste rundt seg under slike forhold.

Betaling ville han ikke høre snakk om. Det eneste vi trengte var toiletsaker. Han hadde alt annet, sa han.

Vår reaksjon og vår takknemlighet er det vel ingen som har problemer med å forstå.

Under oppholdet i Tønsberg fikk vi en mottagelse og behandling som ikke kunne vært bedre om det hadde vært en biologisk familie.

Vi ble begge invitert til logemøter, og ble der tatt imot med en varme som

nesten ikke kan beskrives. Vi fikk flere botilbud, og flere invitasjoner hjem privat.

Vår datter Ragnhild døde 22. februar 2001. Til og med i begravelsen så vi flere av våre nye Ordensvenner fra Tønsberglogene.

Vi fikk virkelig erfare hvor godt det er å være medlem av Odd Fellow Ordenen når den fungerer i samsvar med sine budord. Her hjalp brødre og søstre i en nødsituasjon, og de var med å begrave de døde.

Å nevne enkeltpersoner vil gå langt ut over rammen av en kort hilsen. Men vi kan ikke unnlate å nevne Øivin Eriksen som overlot sitt koselige hjem til oss.

Med vennlig hilsen i
Vennskap, Kjerlighet og Sannhet

Sissel Berntsen
Rebekkaloge nr 56

Bjørn Frank Berntsen
Odd Fellow loge nr 72

Et stille rom i en global verden

En ny tid med nye behov

Tidligere anvendte vi begrepene tempel, synagoge, pagode, moské, kirke og kapell som begreper for bygninger til bruk for refleksjon, tilbedelse og ettertanke.

I en verden hvor mennesker krysser grenser som aldri før, både geografisk og religiøst, oppstår det behov for refleksjonsarenaer uten konfeksjonsknytning.

Allerede for mange år siden fant vi dem i FN-bygningen og steder hvor mange mennesker fra alle verdenshjørner møttes.

Nå er det ikke minst på de store flyplassene at man finner slike fredens oaser.

Det faller nærmest som en moden frukt at det nå er sykehusene som står for tur til å innrede slike rom.

Behovet for stillhet og å kunne trekke seg tilbake fra dagens mas og kav, sprer seg med stadig større kraft på ulike arenaer i samfunnet, både innen næringslivet og andre sammenhenger. Det er nok en reaksjon på vår oppkjasede tid hvor alt skal være effektivt, raskt, underholdende og morsomt. Det er en grense for hvor lenge dette er tilfredsstillende i et menneskes eksistensielle søken.

Bergenslogene var først ute

Idéen om «Stille rom» ved Ullevål Universitetssykehus har sin rot i et meget vellykket prosjekt ved Haukeland Sykehus i Bergen. Prosjektet er i

Fra venstre de fire DSS i Osloområdet, Jonny Kristiansen, Inger Bordewick, Per Bredo Østby og Kari Ringstad. Deretter følger Ivar Schmidt, Erna Øvergård og Stein Veidholm. Disse er blant dem som har gjort «Det stille rom» til en realitet.

sin helhet gjennomført av Bergenslogene. Bergenlogene har i det hele tatt gjennom mange år engasjert seg kraftig ved dette sykehus gjennom Samprosjektet ved Onkologisk avdeling.

28. februar 2000 fikk Storlogen en forespørsel om støtte til etablering av et «Stille rom» på Ullevål Universitetssykehus. Dette skulle være et sted for pårørende, pasienter og ansatte å hente styrke, ro, trøst og inspirasjon i kriser, sorg og hverdagsstress.

Storlogen sendte utfordringen over til Distrikt 1 og 21. Den økonomiske ramme for donasjonen var kr 200 000,-. Dette har samtlige loger i de to distriktene vært med på å skaffe til veie.

Fra idé til virkelighet

Oslo kommune skulle opprinnelig stå for byggingen. Men det heftet så vidt mange usikkerhetsmomenter til dette at det ble nedsatt en egen byggekomité som fikk ansvaret for alle sider ved dette omfattende prosjekt.

Alt fra arkitektur, byggeteknisk arbeid og kunstnerisk utsmykning er vevet sammen til en harmonisk enhet. Det er lagt vekt på en estetisk og kunstnerisk verdighet og ro uten at det kan tas til inntekt for noen bestemt konfesjon eller religion. Alle arbeide-

ne er blitt ledet av Eks OM Ivar T. Schmidt fra Loge nr 22 Thomas Wildey.

20.juni 2002 sto alt klart og rommet kunne overleveres Ullevål Universitetssykehus ved direktør Helge Johan Kjersem. De fire DSS i Distrikt 1 og 21 - Inger Bordewick, Kari Ringstad, Jonny Kristiansen og Per Bredo Østby - representerte Odd Fellow Ordenen i Osloområdet. Fra byggekomiteen deltok Erna Øvergård, Stein Veidholm og Ivar T. Schmidt. Liv Gregersen Kongsten var forhindret fra å møte.

DSS Per Bredo Østby uttrykte ønske om at rommet ville komme mange søkende og sørgende mennesker til nytte, og direktør Helge Johan Kjersem tente det første levende lys i rommet. Lyset er et uttrykk for liv og håp.

Direktøren ved Ullevål Universitetssykehus, Helge Johan Kjersem tenner det første lys i «Det stille rom».

Glede og entusiasme var to stikkord som gjaldt både for arrangørene og de eldre da årets tur gikk av stabelen. Destinasjon: Røkenes Gård rett utenfor Harstad.

Gjertrud Rask på farten

Stor Sire Petrus Beyer ga i sin tid alle loger det råd at de snarest burde finne stimulerende, utadvendte og sosiale oppgaver. «Det ville gi logen et godt indre samhold», var hans oppfatning.

På jakt etter oppgaver

Kort tid etter at Rebekkaloge nr 81 Gjertrud Rask ble instituert i 1986, søkte logen etter en passende og presserende sosial oppgave som logens søstre kunne ta fatt på. Det de fleste kunne enes om var at det satt alt for mange ensomme gamle på sykehjemmene og manglet stimulans. Ensomhet og passivitet kan tære på selv den sterkeste. Det ble derfor enighet om å prøve ut et opplegg som går ut på å ta med beboere fra flere sykehjem i Harstad på en noen timers

Fra vakre Røkenes Gård. På turen ble det servering, underholdning, allsang og prat.

tur ut av institusjonen og til et sted med opplevelse. Å legge opp til en hel dags fravær og opplegg ut over ettermiddagen vil for de fleste blir for anstrengende. Under turen blir det servering, underholdning, allsang og prat. Dette opplegget har vist seg svært passende for målgruppen som er beboere på sykehjemmene.

Årets opplegg

Årets tur ble lagt til Røkenes Gård rett utenfor Harstad. Det er et kjent sted for alle som kjenner byen. Det er et gammelt handelssted som nå er restaurert med gamle hus, forsamlings-saler med brukskunst og kunst fra lokalmiljøet. Det ligger naturskjønt til med utsikt til fjord, fjell og kjente landskap. Handelsstedet har også hatt

Kongebesøk for ikke lenge siden.

Beboere og pleiere utgjorde omlag 100 mennesker som ble fraktet med busser og privatbiler. Hele 23 rullestoler var med på turen. Tyve søstre tok seg av alt det praktiske arbeid med servering og samtale. Når eldre mennesker kommer til et sted med så mye kulturhistorie og lokalhistorie, kommer tankene på gli og minnene frem. Historier og minner fra barndom og ungdom får et miljø å komme til rette i når veggene er prydet med malerier fra kunstnere som Karl Erik Haarr og hans krets. Dermed blir turen ikke bare et hyggelig avbrekk i en monoton hverdag, men et stevnemøte med glemte år.

I tillegg til å legge til rette alt det praktiske arbeid, dekkes alle utgiftene til turen av Logens Konto for Sosialt

7 millioner kroner er en dråpe i havet –men den er viktig

Vi får daglig inn rapporter om at tusener av barn sulter i hjel, millioner lider og går til grunne. Utfordringene virker himmelhøye og uoverkommelige og nøden bunnløs og uåndterlig. Men det ligger en sannhet i dette at det er bedre å tenne et lite lys enn å forbanne mørket.

Barneaksjonen 2002 som ble gjennomført 13. og 14 april i år er et slikt lite lys.

Odd Fellow Bladet har kontaktet den norske avdeling av SOS-barnebyer ved organisasjonssjef Hans Emil Ratvik. Han oppsummerer Barneaksjonen 2002 som meget vellykket. Resultatet endte på litt i overkant av 7 mill. kroner. Totalt var det 3802 bøssebærere som var i aksjon på de to dagene i april. Halvparten av disse bøssebærerne stilte opp fra 162 av Odd Fellow Ordenens loger. Det kom inn hele kr. 3 608 765,- i bøssene. Organisasjonssjef Hans Emil Ratvik karakteriserer samarbeidet med Odd Fellow Ordenen som «gull verd» for hele aksjonen. I tillegg til å fylle den nødvendige funksjonen som bøssebærere, bidro flere loger også med egne gaver til aksjonen.

Regjeringen støttet aksjonen med 1 mill. kroner, mens de resterende inntektene kom fra aktiviteter som givertelefon, næringslivsstafett, aktiviteter knyttet til radiokanalen P4. Det kom også inn gaver fra skoler, enkeltpersoner og ulike andre SOS-aktiviteter.

«Vi er meget takknemlig for den innsatsen som ble gjort av logene over det ganske land. Uten dette samarbeidet hadde resultatet langt fra blitt så bra», oppsummerer organisasjonssjef i SOS-barnebyer, Hans Emil Ratvik.

Konkret hjelp til foreldreløse barn i Colombia

De innsamlede midlene skal gå til den nye SOS-barnebyen i Ipiales i Colombia. Byggekontrakt ble signert med et lokalt byggefirma i nabobyen Pasto, og i april var grunnarbeidene på tomten gjort ferdig. Arbeidet på tomten startet i februar og det vil ta om lag 18 måneder fra byggestart til barnebyen står ferdig. Hvis alt går etter planen, vil det si august 2003 og 108 foreldreløse barn vil få et nytt og varig hjem.

En manns visjon

I 1949 lå ennå Europa i ruiner etter den siste verdenskrig. Millioner av hjemløse, foreldreløse og flyktninger flakket over hele verdensdelen. En ung østerriksk medisinerstudent, Hermann Gmeiner, fikk en visjon om å skape små landsbyer for barn hvor de kunne få en trygg oppvekst i stabile hjem og omgivelser. I løpet av disse 50 år har mer enn 40 000 barn fått en slik oppvekst i 385 barnebyer i mer enn 130 land over hele verden. Disse

barnebyene fortsetter sitt arbeid, år etter år, drevet av iherdige og idealistiske mennesker, ikke minst kvinner, som bruker år av sitt liv for å oppfostre de foreldreløse.

For hver barneby som etableres vil hundrevis av barn gjenne årene kunne få en lysere, tryggere og lærende tilværelse. Dette er langsiktig hjelp.

Det må ha vært noe av dette våre Ordensfedre så da de i et av Ordenens budord satte inn: Oppdra de foreldreløse. Hvis ikke barn får oppvekstvilkår, går hele sivilisasjonen til grunne.

Hans Emil Ratvik.

Foto: Magne Ahlem

En trang start

Tulla Pedersen samlet 22 Rebeccakasøstre og fikk sin bror Håkon Brekke med som dirigent da Rebeccakoret ble stiftet i Bergen 3. november 1951. Meningen med et slikt tiltak som å danne et kor er å spre glede og hygge gjennom god korsang. Men motgangen var også sterk. Det var nesten umulig å skaffe egnede øvelseslokaler for det nystartede kor.

Lokaler skiftet man som de skifter skjorter, og koret måtte også ty til øvelser i privathjem for i det hele tatt å få øvd. Man kan med rette snakke om kunstens tornefulle vei. Et av problemene var at korets økonomi ikke gav rom for å leie lokaler.

De senere år har øvingslokaler blitt et mindre problem, og det hele løser seg på en tilfredstillende måte.

De mange oppgaver

Koret har hatt en mengde opptredener på alders- og sykehjem i Bergen, opp-

treder som det ble satt stor pris på. Også er i Ordenssammenheng har koret hatt stor betydning. Både i loger og leire har koret deltatt ved spesielle anledninger. Det har gitt løftning til arrangementene og hevet det kunstneriske og kulturelle nivå i Ordenssammenkomster. Det er viktig i vår forflattende tid å skape høytid og stemning. Dette er en varig utfordring som alle korene i Odd Fellow Sang- og Musikkforbund (OFSMF) står felles om.

Odd Fellow Sang- og Musikkforbund

I de første årene sto Rebeccakoret «på egne ben». Men fra 1986 ble det medlem i OFSMF, et fellesskap som har betydd meget gjennom årene. De jevnlig sammenkomster i ulike deler av landet gir sterk inspirasjon til å holde frem med musikken og korsangen.

Koret har også deltatt i Ordensbegivenheter både i Norge og i Danmark. En spesiell opplevelse var det å delta i

Ordenens 100-årsjubileum i april-dagene 1998. De samlingene forbundet har hvert tredje år er blitt kulturelle markeringer på høyt nivå.

I dag

Nå har koret 34 sangere som kommer sammen hver annen mandag. Å være korsanger gir mulighet til å utnytte og utfordre sine musikalske evner og å glede seg over musikken. Og det gir anledning til samspill og samhandling både med de øvrige sangere og med dirigenter og instrumentalister.

Ved større Ordensbegivenheter er det å kunne fremføre korsang av godt merke en vesentlig hevning av festlighetene.

Der er en utfordring til alle Ordensmedlemmer som har tid, evner og anledning til det å delta i de mange kor som Odd Fellow Ordenen har over hele landet. Egenaktivitet er den sikreste vei til glede både for seg selv og andre.

International Council:

En kommende internasjonal faktor

Stor Sire Harald Thoen ble valgt til President i International Councils (IC) møte i USA i år. Dette skjer samtidig med at IC får økt betydning og oppmerksomhet i det internasjonale Odd Fellow miljøet. Edgar Otterbeck var den første norske Stor Sire som var med på å prege arbeidet i det daværende International Council og hadde vervet som Vice President under sin Stor Sire periode. Stor Sire Arne Espelund arbeidet i vervet som Special Deputy Grand Master for Europe og var der med på å tale ICs sak. Nå sitter en norsk Stor Sire som leder av International Council.

Noen utviklingstrekk

Da vår Ordensgren ble stiftet 26. april 1819, fantes det andre Odd Fellow loger i USA tilhørende andre grener av Ordenen. Vår Ordensgren opplevde en eventyrlig vekst og utvikling. Dermed ble det raskt behov for en samordnet enhet – en Storloge. Etter hvert kom det flere Storloger i de forskjellige delstater. Dermed var det duket for i danne enda en overbygning. Denne fikk navnet The Sovereign Grand Lodge (SGL).

Denne overbygningen ville ha vært tilfredsstillende hvis det ikke hadde vært for at Ordenen ikke stanset sin geografiske utspredning til det amerikanske kontinent.

Noen få punkter kan beskrive hvor raskt og omfattende utbredelsen var:

- Australia i 1836
- Storbritannia i 1844
- New Zealand i 1862

I 1870 kom vår Ordensgren til Tyskland og det europeiske kontinent. Derfra spredte den seg raskt til mange av kontinentets land, ikke minst de som hadde samkvem med USA.

I Norden har vi denne utvikling:

- Danmark i 1878
- Sverige i 1884
- Island i 1897
- Norge i 1898
- Finland i 1925

Selv om det var vår Ordensgren som spredte seg ut over store deler av den industrialiserte verden, kom dette ikke til uttrykk i den internasjonale ledelse av Ordenen. Det forble SGL som ledet det hele. Deltakerne i SGL var representantene fra de amerikanske og canadiske storloger. Storlogene utenfor USA og Canada hadde ingen formell innflytelse på den suverene storloges beslutninger. At SGL holdt på sitt lederskap skyldtes nok at den hadde ambisjoner om å utgjøre en verdensledelse. Men en rekke årsaker skyldes at den ikke maktet det.

I etableringsperioden i Europa føltes det neppe som en presserende utfordring for de europeiske storlogene å bruke mye krefter på internasjonale ledelsespørsmål. Men etter hver utover 1900-tallet reiste spørsmålet om medbestemmelse seg og dette kunne true den internasjonale enheten. En mulighet som ofte var fremme var å danne Suverene Storloger både i Europa og i Australasia. Noe vedtak om dette ble ikke gjort.

Etter 2. Verdenskrig ble idéen om et internasjonalt råd tatt opp igjen og virkeliggjort. Rådet holdt sitt første møte i København i 1949 og fikk navnet International Council. Det besto av 48 representanter og kom sammen hver tredje år. Dette rådet var virkelig bare rådgivende. At det møttes bare hvert tredje år ga det liten kontinuitet.

I 1999 ble dette omformet. Rådet ble redusert til 11 personer og møtes hvert år. Sammensetningen av rådet gir alle deler av vår Ordensgren rimelig representasjon.

Fra det store anlegget ved Arlington Æreskirkegård hvor Odd Fellow Ordenen som en av få organisasjoner hvert år får lov til å legge ned krans ved Den Ukjentes Grav. Deltakerne i IC var med på bekransningen i år 2002.

Møtet i 2002

Møtet i Washington DC fra 1. til 6 mai i år innevarslet enda et skritt i retning av å gjøre International Council til et mer sentralt og samlende organ for hele den internasjonale Odd Fellow bevegelse. Det er nå spesielt to andre Ordensgrener som det aktualiserer seg å samarbeide med. Den ene er Manchester Unity som det har vært et samarbeid med gjennom årene. Manchester Unity har sine hovedarenaer i Storbritannia og Australia. Den andre er Grand United Order of Odd Fellows. Den finnes hovedsaklig i USA og Australia. Begge disse Ordensgrener avla rapport til IC på dette møtet.

Møtet hadde en rekke saker på sin agenda. Det er åpenbart at mange jurisdiksjoner opplever behov for å utvikle fordypnings- og opplæringspro-

grammer. Selv om det er store forskjeller landene imellom, er det også mulig å lære av hverandre. Den danske jurisdiksjon utarbeidet på 1990-tallet en informasjonsmappe som har hatt ringvirkninger. Både de mappene som er utarbeidet i Norge og en nylig utkommet engelsk utgave, har sitt forbilde i den danske utgaven. Dette er et godt eksempel på hvordan man kan lære av hverandre uten å kopiere. I de strategiske planer som ble vedtatt, har fordypning og opplæring en sentral plass.

Et annet spørsmål som henger sammen med fordypningsaspektet er at det må arbeides mer grundig med Ordenens historie. Med tanke på den voldsomme ekspansjon Ordenen i USA hadde på 1800-tallet, er det overraskende at det ikke finnes histo-

Stor Sire Harald Thoen, i egenskap av President i IC, nedlegger krans og kommer med en kort hilsen ved Thomas Wildeys grav. Stor Sire gir uttrykk for at dette var en beveget stund både for ham selv og de øvrige deltakerne i International Council.

risk stoff som kan beskrive denne utviklingen på en systematisk måte.

Medlemstallet i USA kulminerte omkring år 1900 med over 2 millioner medlemmer. Den må ha utgjort en faktor i det amerikanske samfunn som det gjenstår å bli kjent med. Denne utbredelsen medførte at Odd Fellows som dro tilbake til Europa var med å danne grunnlag for Ordenens utbredelse. Her i landet kjenner vi til Jacob Imsland som ble en sentral Odd Fellow i Stavanger.

SGL fikk i møtet sterk oppfordring om å videreføre arbeidet med Ordenens historie.

Det neste møtet i IC ble lagt til Oslo i dagene omkring 17. mai 2003. Det blir spennende for hele Odd Fellow verdenen å følge utviklingen av IC. Aktiviteten og initiativene i løpet av de første tre år er slik at man bør kunne vente seg meget fremover.

Loge nr 15 Kongshaug fyller 75 år

Loge nr. 15 Kongshaug i Sandefjord, fylte 75 år 5. november 2001, og jubileet startet på selve jubileumsdagen med Festloge 5. november i Ordenshuset. Lørdag 10. november, var det først Festloge i Logesalen, deretter stor jubileumsfest på Hotell Atlantic.

På festen deltok 151 mennesker. Det var brødre og damer fra egen loge, og representanter fra Storlogen, Ordensenheterne i Vestfold og våre vennskapsloger i Sverige. Å samle mange venner slik begivenhet til en virkelig fest.

Loge nr. 15 Kongshaug har helt fra 1930 årene, vært sterkt engasjert i arbeidet for å bedre barns levevilkår. De siste tiår har dette i første rekke manifestert seg i arbeidet for SOS-barnebyer. Brødre har stilt seg til rådighet både lokalt og i vårt distrikt. Dette arbeidet er sterkt i tråd med Ordenens budord om å oppdra de foreldreløse, en utfordring som er tidløs men alltid forskjellig.

I den senere tid har Kongshaug også blitt engasjert i et annet og mer lokalt prosjekt med praktisk og økonomisk hjelp til KK-huset (Kristne kamerater) i Sandefjord. Det har blitt praktisk hjelp i form av frivillig vakt-tjeneste på huset. Omlag 50 brødre er engasjert i dette arbeidet.

Det ble besluttet at ved 75 års-jubileet skulle vi samle inn penger til drift av KK-Huset. Huset er et sted mennesker som har havnet på «livets skyggeside» (alkoholikere, stoffmisbrukere) kan få omsorg, mat og seng. Huset er ingen behandlingsinstitusjon,

Embedskollegiet i Loge nr 15 Kongshaug, bak fra venstre: Kass Arne Olav Nyland, Sekr Bjørn Auby, Sktm Åge B Eriksen, CM Olav Lars Løvoll. Foran fra venstre: UM Fred Magne Olafsen, OM Erling Riisnæs, Eks OM Frank Eriksen.

men kun et sted å søke ro, oppleve respekt og medmenneskelighet.

Huset drives på et idealistisk grunnlag. Ingen mottar lønn for innsatsen. Huset har nå vært drevet i 13 år. Ildsjelene som skaffet tilveie huset hadde den samme bakgrunn som dagens brukere av huset.

Eiendommen eies av Sandefjord kommune. Kommunen har stilt huset til disposisjon og har ansvar for utvendig vedlikehold. Drift og innvendig vedlikehold må KK-huset besørge selv.

Dette arbeid ser vi i sammenheng med budordet om å hjelpe de nødstedte.

I vårt jubileumsår har vi sett det som viktig å kunne fortsette arbeidet på disse to frontene.

16. desember 2001 var en stor dag for oss i så måte. Herborg Kråkevik hadde sagt seg villig til gratis å delta i

en jubileumskonsert. Sammen med Sandefjord Kammerkor holdt de konsert i en overfylt Sandefjord kirke. Inntektene denne kvelden ble gitt til et jubileumsfond, og tildeling av fondet skjedde under konserten. KK-huset i Sandefjord ble her tildelt 105 000 kr. Konserten fikk meget god pressedeckning i lokalavisen. Det er også blitt utgitt et Jubileumsskrift. Der får man en kort repetisjon av innholdet i en rekke festskrift fra de første 50 år, og med konsentrasjon om det humanitære og sosiale arbeidet i Kongshaug de siste 25 år.

Gjennom våre arrangementer har vi opplevd å synliggjøre Kongshaug og dens arbeid innad og utad i vårt lokalmiljø. På denne måten har vi fått markert hva vi står for, og også forhåpentligvis skapt interesse hos eventuelle rekfektanter.

Eks Stor Sire Johan Krohn er blitt 50-årsveteran

På bildet: Eks Stor Sire Johan Krohn flankert av Stor Sire Harald Thoen og Overmester Odd Dagfinn Grønli i loge nr 27 Kong Sverre umiddelbart etter veteranildelingen i Ordenhuset i Tønsberg.

Den 9. februar 1952 ble en rimelig ung mann resipert i Loge nr. 2 Eidsvold. Det sto ingen ting i stjernene om at et meget aktivt og langt Odd Fellow liv var under oppseiling. Han hadde ingen kontakt med lukkede Ordener fra før av, så noen visshet om hva som kom til å møte ham, hadde han ikke. Og hans nærmeste assosiasjon til Odd Fellow Ordenen var at den ga navnet til en sentral bygning i Oslos moderne arkitekturelle landskap.

De første Ordensårene ble preget av en del flytting, både med hensyn til bolig, stillinger og logetilhørighet. Men så ble røttene festet i Tønsberg, i loge nr. 27 Kong Sverre og Leir nr 8 Vestfold.

Et av hans første verv i logesammenheng var å være organist. Senere fikk han de fleste logeverv frem til OM, og så verv i Leir Vestfold frem til

HP. Videre ble han DDSS for Distrikt 8 Vestfold og deretter ble han valg til Deputert Stor Sire og Stor Sire.

Stor Sire Harald Thoen og hans Storembedsmenn møtte fulltallig opp for å skape en verdig og ærerik ramme om tildelingen av 50-års Veteranjuvelen til Johan Krohn. Ordenshuset i Tønsberg var fylt til siste plass med Loge nr 27 Kong Sverres egne brødre, og en rekke gjester fra alle Ordensenheterne i distriktet. Det formelle ritualet for slike begivenheter ble gjennomført med form og stil og Stor Sire formet en personlig og varm tale til jubelanten under tildelingen.

Ved det etterfølgende taffel var det en rekke taler som fra hver sin vinkel tegnet et portrett av Veteranen. Både trekk som virketrang, virkekraft, virkelyst og villighet ble trukket frem og belyst. Men også trekk som omsorg, omtanke og overbærenhet. I et langt

og rikt Ordensliv på mange utsatte poster har det vært bruk for et bredt register av evner og krefter. Til slutt fikk Veteranen selv ordet og startet det hele med å sitere den søramerikansk/svenske visen: «Jag vil tacka livet som givit mig så mycket.»

Han takket alle dem som gjennom Ordenen hadde gitt ham utfordringer, som igjen hadde gitt ham muligheter for vekst. Speisielt ble takken rettet til egen loge og dens brødre, og til Stor Sire som representant for hele Ordenen. Og til slutt takken han sin hustru Else som hadde vært en iboende del i et felles engasjement.

De tilstedeværende dro hjem med opplevelsen av å ha vært med på en reise gjennom en stor del av Odd Fellow Ordenens moderne historie i Norge og med en Ordensbegivenhet rike-re.

Odd Fellow Torget

Odd Fellow Torget: Annonsering, adresseforandringer, oppsigelser, endrede persondata etc: Finn Olstad, finnols@online.no
Telefon 23 38 04 24•mob 91 33 43 65

Bransje/Firma	Kontaktperson	Telefon	Postnummer
ADVOKATER			
Advokatene Aspeflaten, Løitegård & Frønstrup	Lars Aspeflaten	35 55 41 70	3901 PORSGRUNN
ANTIKNIVITETER			
Antikkhuset ANS – Auksjons- og takstforretning	Otto Nesseemo	74 08 21 05	7600 LEVANGER
ARKITEKTER			
Arkitekt MNAL	Atle Ustad	22 59 28 56	0360 OSLO
Arkitektkontoret Riiser Thalberg	Steinar Thalberg	69 25 68 28	1503 MOSS
Sivilarkitekt MNAL Svein Sørensen	Svein Sørensen	37 02 42 12	4801 ARENDAL
AVFETTINGSPRODUKTER			
OK Kjemi Drammen AS	Sven Karlsen	32 80 10 70	3003 DRAMMEN
BANK•FINANSINSTITUSJON			
Haugesund Sparebank	Odd Tofte	52 70 50 00	5527 HAUGESUND
BEGRAVELSESBYRÅER			
Fryrdendal Blomster og Begravelsesbyrå A/S	Per Fryrdendal	76 94 23 93	8500 NARVIK
Odd Abbedissen Begravelsesbyrå	Odd Abbedissen	55 15 40 90	5147 FYLLINGSDALEN
BENSINSTASJON			
Aksdal Bensinstasjon A/S	Sigvald Velde	52 77 50 00	5570 AKSDAL
BETONGSKJÆRING			
Dybdahls Betongskjæring	Johannes Dybdahl	52 83 04 34	5500 HAUGESUND
BIL SALG•REKVISITA•UTLEIE•SERVICE			
Kjell Western AS	Kjell Western	32 84 01 88	3400 LIER
NAF Senteret Haugesund/EU-kontroll•Taksering etc	Thorbjørn Torgersen	52 70 85 00	5535 HAUGESUND
Raglamyr Bilutleie	Gulleik Kruse Haaheim	52 71 73 10	5536 HAUGESUND
Raglamyr ESSO Servicesenter	Gulleik Kruse Haaheim	52 71 73 10	5536 HAUGESUND
Polar Dekk A/S	Bjørn Finjord	77 07 97 70	9400 HARSTAD
BLOMSTERFORRETNINGER			
Orchidé Blomster	Kathe Gro Aas	22 20 77 27	0178 OSLO
Fredrikstad Blomster	Inger Johanne Berntsen	69 31 03 33	1607 FREDRIKSTAD
Drivhuset	Asbjørn Langvik	51 55 66 84	4021 STAVANGER
Engen Blomster	Anders Opskar	55 90 17 44	5010 BERGEN
Fryrdendal Blomster og Begravelsesbyrå A/S	Per Fryrdendal	76 94 23 93	8500 NARVIK
BOBILUTLEIE			
Måselv Bobilutleie	Eldbjørg Rognum Hansen	77 83 75 47	9334 ØVERBYGD
BOKHANDEL			
Stange Bok og Papir A/S	Franck Tønseth	62 57 18 96	2335 STANGE
Farsund Bokhandel A/S	Ingolv Furu	38 39 00 02	4551 FARSUND
Stjørdal Bokhandel A/S	Svein Eriuk Scheffe	74 82 43 85	7501 STJØRDAL
BRANN- OG VERDISIKRING			
N.R. Brannsikring A/S	Steinar Jansen	52 71 73 44	5500 HAUGESUND
BRODERIER			
Fredrikstad Broderiforretning	W Solberg	69 31 28 51	1607 FREDRIKSTAD
BYGNINGSARTIKLER			
A.S. Farveland	Alf Martin Stangnes	77 06 10 60	9400 HARSTAD
CATERING OG SELSKAPSMAT			
Reidar´s Selskapsmat	Reidar Larsen	51 52 23 22	4001 STAVANGER
DAME- OG HERREKONFEKSJON			
Aleksander A/S	Terje Øverås	73 52 12 08	7011 TRONDHEIMH
Hauge & Co AS	Per Hauge	51 89 59 89	4006 STAVANGERVIC-
Hamar	John Øveraas	62 52 38 63	2317 HAMAR
Gunnar Ree A/S	Arne Kobberød	73 52 72 82	7010 TRONDHEIM
Eva´s Tekstil & Utstyr	Gunnar Vikse	52 72 47 77	5500 HAUGESUND
Mote Senteret A/S	May Øverås	73 52 02 60	7011 TRONDHEIM
Kristina A/S Klær for kvinner	Else Vikan	75 54 00 44	8003 BODØ
EIENDOMSFORMIDLING			
Spanske Solhus DA	Kjell Gustavsen	69 32 67 00	3022 DRAMMEN
EIENDOMSFORVALTNING			
Advokat Terje Jacobsen AS	Grethe V Skullerud	23 11 88 57	0121 OSLO
Saga Eiendomsselskap AS	Johanna Skarpenes	51 55 85 39	4042 HAFRSFJORD
EIENDOMSTAKSERING			
Murmester Willy Preintoft ANS	Willy Preintoft sr	22 60 66 07	0356 OSLO
Nortakst DA	Kai-Haftor Olsen	64 84 53 00	2001 LILLESTRØM
Per Egil Ilsaas	Per Egil Ilsaas	67 12 41 12	1340 BEKKESTUA
FERIE OG FRITID			
Feriehus ved fransk Riviera til leie (Nice/Cannes)	Einar Åstorp	22 50 95 36	0382 OSLO
Ny leilighet m/Middelhavutsikt og basseng i Nice til leie	Egil Aas	92 46 71 37	0280 OSLO
FLYSELSKAP			
KATO AIR A/S	Torlaug Karlsen	77 08 22 00	8534 LILAND
FILM-FOTO-VIDEO			
Fotoservice A/S	Dag Magne Søyland	51 58 68 27	4023 STAVANGER

FRIMERKER			
SKANFIL AS	Frank Ariansen	69 15 10 41	1701 SARPSBORG
FRISØRER			
Art Beauty Cut	Inger-Lill B Tuverud	22 71 93 41	0567 OSLO
Ernst Frisørsalong	Reidun Sundbø	38 02 29 49	4612 KRISTIANSAND
Lille Salong	Lill Kraft Johnsen	22 35 65 13	0173 OSLO
GALLERI•RAMMEVERKSTED			
Hantho Galleri og Rammeverksted	Karl Johan Hantho	52 72 99 90	5527 HAUGESUND
GLASSMESTERE			
Glassmester A Schøyen	Thore Schøyen	22 20 01 05	0182 OSLO
SNE Glasservice A/S	Einar Rafoshei-Klev	38 26 16 21	4519 MANDAL
GULLSMED			
Odd Inge´s Gull & Sølv AS	Odd Inge Bøe	52 72 42 89	5501 HAUGESUND
HOTELL			
Hotel Neptun	Hermann Lofthoim	52 71 44 55	5500 HAUGESUND
Golden Tulip Rainbow Hotel Holmen	Paul Høiskar/Jan Holdahl	75 15 14 44	8600 MO I RANA
Quality Arcticus Hotel	Kjell Solheim	77 07 50 00	9400 HARSTAD
KONTORMØBLER			
Kinnarps Kontormiljø	Stein Kåre Mannes	52 70 03 00	5514 HAUGESUND
TALJER OG LØFTEUTSTYR			
Munck Cranes A/S	Ola Skrondal	55 59 80 00	6040 VIGRA
KUNSTHÅNDVERK			
Marit Annys Vevstogo	Marit Anny Løken Tvenge	61 34 39 99	2967 LOMEN
MALERMESTERE			
Velde´s Malerservice og Fargehandel	Jan Erik Lima Velde	52 82 47 50	4276 VEDAVÅGEN
MURMESTERE			
Hedmark Murmesterforretning A/S	Einar H Hernes	62 81 49 23	2212 KONGSVINGER
MØBLER			
Bohus GB Møbler A/S	Gunnar Berg	77 01 95 00	9400 HARSTAD
OPTIKERE OG URMAKERE			
Ole M Karlsen Ur & Optik	Ole M Karlsen	69 34 59 50	1653 SELLEBAKK
ORGANISASJONSKONSULENTER			
FBL - Konsulenttjenster	Fred Bonde Lykkås	38 15 92 29	4700 VENNESLA
Consensus Training A/S	Tore Aalberg	90 69 80 06	2001 LILLESTRØM
REGNSKAPSTJENESTER			
Bedriftsfinans A/S – EDB, salg, support	Viggo Bjørk	88 00 93 88	5500 HAUGESUND
Dønland Regnskapsservice A/S	Arne-Kristian Dønland	77 68 46 47	9002 TROMSØ
Merkantil-Konsult A/S	Are Halseth	77 01 90 90	9404 HARSTAD
REKLAMEBYRÅER			
Embla Reklamebyrå	Tor Håland	52 73 80 50	5522 HAUGESUND
REISEBYRÅER			
Oppland Arrangement	Anders Lunde	61 12 03 20	2890 ETNEDAL
Travelnet Reisebyrå A/S	Terje Tverdal	53 65 04 50	5751 ODDA
RENHOLD OG HJEMMEASSISTANSE			
AB Renholdsservice	Berit Merg	22 38 16 24	0463 OSLO
RESTAURANT•PUB•BAR			
Sir Toby AS	Ivar Øistein Lae	90 62 36 06	5525 HAUGESUND
REVISORER			
Statsaut revisor Steinar B Syvertsen	Steinar B Syvertsen	32 89 44 50	3018 DRAMMEN
Kjell Johansen Revisjon ANS	Preben Johansen	37 08 88 40	4800 ARENDAL
Noraudit Sentrum Revisjon A/S	Finn Heggdal	77 64 70 60	9008 TROMSØ
RØRLEGGERE			
Moderne Rør Service a.s	Roger J Tuverud	90 13 18 44	0491 OSLO
Trond Foss A/S	Trond Foss	22 26 13 30	0667 OSLO
Porsgrunn Rørleggerforretning A/S	Jens-Petter Engh	35 55 57 66	3917 PORSGRUNN
Arne W Tindeland Aut Rørleggerfirma	Arne W Tindeland	97 18 13 50	5500 HAUGESUND
Haugaland Rør A/S	Peter Johannesen	52 72 27 01	5519 HAUGESUND
SIGARER OG PIPER			
Tobakk Sørensen	Fritjof Sørensen	55 31 67 21	5014 BERGEN
SKILT, BILDEKOR, KLISTERMERKER			
Reklamekontakt AS			
Jon Richard Skelvand	22 32 63 60	0614 OSLO	
SNEKKERE			
Jøndal & Hoff A/S	Jan Jøndal	67 90 24 60	1472 FJELLHAMAR
STORKJØKKENUTSTYR			
Huma Catering Service A/S	Bjørn Steinar Olsen	22 38 44 20	0458 OSLO
TRANSPORTFIRMA			
Jørgen Langum Transport -lastebil med kran	Jørgen Langum	92 84 19 74	3019 DRAMMEN
Lindstrøm Transport A/S	Leif Lindstrøm	75 64 64 66	8200 FAUSKE
Transportsentralen – IL-X	Sven O Karlsen	38 05 69 00	4631 KRISTIANSAND
TRYKKERI			
Gløsmyr Trykk	ASbjørn Gløsmyr	35 59 56 99	3735 SKIEN
A/S Karmøy Trykkeri	Otto Jarle Hydle	52 85 07 22	4250 KOPERVIK
TRUCKER			

Materialhåndtering AS TURISTBEDRIFT	Jørund Voll	67 13 73 70	1309 RUD
Steinvik Camping og Hyttegrend VAKTSELSKAPER	Konrad Eriksen	62 36 72 28	2390 MOELV
Securitas AS VASKERI OG RENSERI	Tore E Nilsen	38 00 22 00	4626 KRISTIANSAND
St Hanshaugen Service Systemer	Trine Havn	22 60 97 31	0170 OSLO
Bjerregaardsgaten Renseri (rens og vask)	Thor R Eriksen	22 20 28 95	0174 OSLO

Bestillingsliste for Odd Fellow Utstyr:

Bestillingene må sendes skriftlig eller på fax. Porto tillegges.
Ved bestillinger under kr 100, tillegges et gebyr på kr 30,-.

Art nr	Betegnelse	Antall	Pris
1002	Regalieveske i skinn for søstre og brødre	kr 750,-
1005	Skopose i skinn for søstre og brødre	kr 545,-
1009	Selskapsveske konvolutttype, sort skinn	kr 405,-
1018	Tenniskjorte Hvit str M/L/XL	kr 95,-
1021	Thomas Wildey-bilde	kr 370,-
1029	Burgunder slips med kjedeledd til privat bruk	kr 85,-
1031	Sort slips med hvite kjedeledd til logebruk	kr 110,-
1032	Mansjettknapper i hvit emalje og gull (tre kjedeledd)	kr 420,-
1033	Skjorteknapper for livkjole, hvit emalje og gull (tre kjedeledd)	kr 420,-
1034	Halsgroppsmykke for søstre	kr 190,-
1035	Jakkemerke i gull, liten størrelse	kr 218,-
1036	Forgylt jakkemerke, stor størrelse	kr 80,-
1037	Sort skinnbelte, tre kjedeledd på spennen	kr 285,-
	Ved kjøp av belte - oppgi beltelengde 120 eller 125 cm		
1038	Slipsnål, forgylt, tre kjedeledd	kr 115,-
1039	Slipsnål, hvit emalje, tre kjedeledd	kr 202,-
1051	Lenkering for brødre (oppgi ringmål:	kr 1 170,-
1052	Lenkering for søstre (oppgi ringmål:	kr 770,-
	For ringer er det omlag 4 ukers leveringstid		
1062	Hvite vanter, søstre	kr 65,-
1066	Livkjoleskjorte	kr 350,-
1067	Hvit skjorte	kr 225,-
0176	Båtflagg/gjesteflagg	kr 90,-
0177	Båtvimpel	kr 90,-
	For skjorter er det omlag 6 ukers leveringstid		

Navn:

Postadresse:

Postnr/sted:

Telefon dagtid:

Odd Fellow Utstyr
Stortingsgaten 28
0161 OSLO
Telefax: 22 83 81 88

Nye brødre:

5 VESTERLEN Stavanger
Ingebretnes, Paul Arthur
10 ST. HALLVARD Oslo
Leikvoll, Henrik Arnold
Ask, Per Erik
12 KONGSSTEN Fredrikstad
Christiansen, Finn André
13 MALM Narvik
Birkeland, Bertil
Jensen, Mikael
16 HIMINGEN Notodden
Schia, John Olav
Lund, Lars Martin
18 VARNA Moss
Eriksen, Arild
19 THULE Tromsø
Pedersen, Alf Morten
Reiersen, Asbjørn
Holmstrøm, Bjørn
Pettersen, Haakon Kjile
Pettersen, Karl Olav Kjile
Johansen, Stig Onge
Hansen, Tormod
21 FRATERNITAS Bergen
Roald, Knut Schjerven
22 THOMAS WILDEY Oslo
Haug, Thomas
30 GRIMKELL Sarpsborg
Nymo, Rune
Bergsland, Tor Gunnar
31 ERLING SKJALGSSON Stavanger
Furuseth, Odd
32 VIKEN Oslo
Dønåsen, Trond
43 NORDLYS Honningsvåg
Rafaelson, Rainer L. Johan
51 FOLDEN Moss
Kristiansen, Terje Harald
61 TERJE VIGEN Arendal
Nielsen, Nils Klem
62 HAKON HÅKONSSON Mysen
Sotorp, Inge Ole
64 OLAF HALLAN Drammen
Bang, Ivar
Andersen, Knut Andreas
Andersen, Odd Bjørn
Jonassen, Trond
65 BOREA Tromsø
Pettersen, Dag Trygve
72 ETERNA Kristiansand
Olsen, Erlend Hordvik
73 NAMSEN Namsos
Olsen, Olav
Olsen, Terje
77 NYKEN Stokmarknes
Andreassen, Sigmund N
Johnsen, Torbjørn Solberg
81 MORILD Bodø
Lind, Dagfinn Magne
Selsbakk, Johnny
Bolle, Per Albin
84 DE TRE KJEDELEDD Finnsnes
Kvendbø, Trygg Bjørnar
89 SKAGERÅK Kristiansand
Havnerås, Ole Martin
91 SKAUGUM Asker
Kjeldsø, Kolbjørn
93 HENRIK WERGELAND Trondheim
Grøstad, Sigurd Erik
96 ORIGO Tromsø
Monsen, Bård
Larsen, Gudmund Martin
Olsen, Hallvard Johan
Thu, Johnny
Nordli, Kimj Kristian
Storli, Marius

Olsen, Pål Kristian

97 LODVE LANGE Narvik
Sternang, Alf
Øverås, Bengt
Hjallar, Rune
98 HENRIK IBSEN Grimstad
Iglund, Njål
Håland, Adne Laurits
108 STEINVIKHOLM Stjørdal
Skjøl, Rune
112 HØYEVARDE Karmøy
Tørresdal, John
114 TORF FOLESSON Levanger
Evenmo, Torfinn Kåre
Lunde, Vidar
118 TORE HUND Harstad
Svenning, Arild
Weines, Harald Åge
Bjørklund, Jan Ole
Markussen, Johnny
SÅtrand, Per Ewald
Bjørkvoll, Petter Dagfinn
Nikolaisen, Roy Walter
119 TORGHATTEN Brønnøysund
Horn, Roy Gunnar
121 YGGDRASIL Mo i Rana
Antonsen, Sven Erik
126 SALTDAL Rognan
Bredesen, Allan Jan
Yttervik, Tommy
127 GABRIEL SCOTT Lillesand
Svendsen, Birger
Folkvord, Dag
128 LYNGØR Tvedestrand
Berg, Oddmund
130 EYSTIR Elverum
Ringstad, Tore Willy
Antunes, Victor M Santos
132 ALBERT SCHWEITZER Oslo
Hegermann, Cay
134 GODTHAAB Sandnes
Svensen, Rune
Olsen, Tom Arve Baer
136 MILLENNIUM Oslo
Luneborg, Kjell
Andresen, Thomas
Palmstrøm, Ulf
138 CHRISTIAN FREDERIK Moss
Bakken, Gunnar Mørch
140 SVERD I FJELL Stavanger
Kronborg, Jørgen
Fosse, Ove
Folkvord, Dag
Kristensen, Sven Harald

25 års Veteraner:

14 POLARLYS Harstad
Olsen, Sigfred
Gabrielsen, Anton
19 THULE Tromsø
Johansen, Knut Harald
Gjæver-Nilsen, Jack Arne
Pettersen, Kjell Herman
20 FRIDTJOF NANSEN Oslo
Berge, Olav Arnljot
Godager, Jan Morten
27 KONG SVERRE Tønsberg
Løvlie, Thore Eugen
Engebø, John Baard
31 ERLING SKJALGSSON Stavanger
Svendsrud, Kristoffer
38 BJARG Andalsnes
Kavli, Sigvald Jørgen
Neumann, Hasso W
53 VESTEROMD Sort-

land

Kristiansen, Ole Johan
Johansen, Magnor
Olsen, Oddvar Bård
Tingvold, Asbjørn
Skogly, Kjell
54 LOFOTKJEDEN Svolve
Johansen, Karl M.
56 JOHAN MIDDELTHON Oslo
Wagner, Hans Gerhard
60 HANS EGEDE Harstad
Lorentzen, Roald
Johansen, Omar
67 CASTRUM Kongsvinger
Østbøll, Knut Andreas
75 VERITAS Fagernes
Eggum, Nils Erik
76 STIKLESTAD Levanger/Verdal
Skjetnemark, Einar
Skei, Jon Oddvar
91 SKAUGUM Asker
Hoseth, Svein Gabriel
95 ISEGRAN Fredrikstad
Iversen, Roar Henrik
Andersen, Knut Kristian
Ranum, Per Arne
108 STEINVIKHOLM Stjørdal
Holan, Jarle
117 OSEBERG Tønsberg
Gunnestad, Jan Einar

50 års Veteraner:

2 EIDSVOLD Oslo
Mathisen, Bjørn Egil
4 DE SYV FJELDE Bergen
Helland, Olav
10 ST. HALLVARD Oslo
Gulbrandsen, Per
Sannerud, Knut
Kristoffersen, Bjørn
14 POLARLYS Harstad
Knutsen, Aage
15 KONGSHAUG Sandefjord
Kristiansen, John Arild
19 THULE Tromsø
Gudmundsen, Arne Magnus
27 KONG SVERRE Tønsberg
Skontorp, Sverre Armand
31 ERLING SKJALGSSON Stavanger
Gjerde, Halvar
36 SAM, EYDE Rjukan
Thorud, Bjarne
47 GRENNMAR Porsgrunn
Thorsen, Gunnar Lorang
64 OLAF HALLAN Drammen
Sandaker, Erling
Hansen, Dagfinn
81 MORILD Bodø
Haneseth, Knut Mikal
85 DE TRE HOLMER Holmestrand
Madsen, Arild Henning
91 SKAUGUM Asker
Lunde, Ole
Bakken, Øistein Reidar
137 FRIAREN Stranda
Skarbø, Karl
Langlo, Oddbjørn Sverre
Eidså, Magnus Kåre

50 års Veteraner:

4 DE SYV FJELDE Bergen
Eide, Ingemar Johan
Aarestrup, Kristian Fasting
20 FRIDTJOF NANSEN Oslo
Petersen, Erik Henry
27 KONG SVERRE Tønsberg
Krohn, Johan L.
31 ERLING SKJALGSSON

Stavanger

Jakobsen, Leif
37 VOLUNTAS Gjøvik
Prestsæter, Ole Christian
40 VERN Horten
Vørrang, Ingolf
81 MORILD Bodø
Joakimsen, Harald

Nye søstre:

2 URANIA Oslo
Spæren, Eifi
3 VAAR Stavanger
Jansen, Ingunn
Marnburg, Randi
Svendsen, Turid Synnøve
5 DE SYV STJERNER Bergen
Grønvigh, Berit Karin Lie
Dugstad, Ingrid Alræk
6 ST. VERONIKA Alesund
Haugsbø, Aud gerda
7 DE HVITE LILJER Kristiansand
Tangen, Karen
Olsen, Marit
11 CONCORDIA Tromsø
Rasmussen, Conchita S
Markussen, Eva Helene
Olsen, Greta
Haugland, Gry Gøril
Hansen, Maria Benita
Jegervatn, Monica Kaasbøll
Pedersen, Rigmor
12 ELISABETH Stavanger
Christiansen, Turid Berg
13 RUTH Haugesund
Marcelius, Bjørn
Bjørger, Inger Hildur
Matland, Kirsten Bro
Håvik, Siri Bjøndal
15 VIA NOVA Skien
West, Anna Marie
Pedersen, Helga Marie
Sagvolden, Marit Bjervaa
16 URD Porsgrunn
Olsen, Else-Liv
Helmet, Helga
Gusfre, Lise Marie
20 MARTHA Trondheim
Alstad, Borgny Holm
Nyvold, Eva Elisabeth
Dybdalsbakk, Heidi G
Strand, Oddrun Marie
25 IRENE Oslo
Bjørnsborg, Eva
Christiansen, Grete Asphaug
Karlsen, Randi Lillian
26 GRY Fredrikstad
Fjesme, Astrid
Høyum, Stine Elisabeth
29 IRIS Drammen
Bang, Ingrid
Jønvåg, Nina
41 MİRJAM Honningsvåg
Walsøe, Beryl Dyrstad
Frantzen, May Lill
44 VENIA Sykkylven
Haugseth, Gunnvor M
Haugseth, Solgunn
48 DUEN Notodden
Waldean, Karen Merethe
50 KJEDEN Sarpsborg
Tømmerholt, Anne-Marit
Lislerud, Åse Merete
53 GYDA Fagernes
Reien, Ingebjørg
Moen, Inger Johanne
54 BØLGEN Sortland
Sørbo, Dagrun
Johnsen, Halfrid
58 GUDRUN Levanger
Myran, Kirsten Kluken
Olsen, Ragnhild Stangvik
62 TILLA VALSTAD Asker
Føyn, Sissel H.
67 CORDELIA Horten

Nygren, Berit
Andersen, Britt Nanny
Berge, Kristina E Vogl
71 MORIA Tromsø
Tanke, Anne-Lise Kjeldsen
Myrvang, Hanne-Mona
73 MAGDALENE Trondheim
Sandstad, Ingrid
Wanvig, Margit
Skaug, Synnøve
78 HEBE Drammen
Lundhaug, Liv
Lybekk, Mette
80 VELA Vadsø
Betten, Randi Iversen
82 FELICITAS Hønefoss
Heiberg, Anne Margrethe
Eriksen, Gro
84 KALKEN Sundalsøra
Olsen, Ellen Dragset
92 DRONNING AASA Farsund
Dragland, Harriet Tove
Knapskog, Randi
102 CONSTANTIA Oslo
Ingvaldsen, Anne-Kristin
Baanrud, Vibeke Schröder
113 SSISSIHØ Oppdal
Stenlokk, Anne Kristen
Måren, Gerd S.
Ottesen, Klara Oddny
Steinheim, Linda Merethe
Aamot, Solfrid Myran

25 års Veteraner:

4 PAX Trondheim
Andersen, Ragnhild
8 MIDNATSØL Narvik
Jacobsen, Hanna
Karoliussen, Arna
11 CONCORDIA Tromsø
Hermansen, Wenche Aas
Tønsvoll, Borghild
17 UNITAS Halden
Hovland, Inger Marie
25 IRENE Oslo
Olsen, Bjørn Strand
Storm-Hansen, Tone
32 HILD Molde
Gilje, Anna Elisabeth
Kjersem, Inger Margrethe
33 CORONA Kirkenes
Suhur, Ragnhild Elisabeth
35 ARNICA Gjøvik
Bing, Astrid Gaarder
Hoff, Berit
Overn, Anne Britt
48 KILDEN Mosjøen
Furre, Liv Ragnhild
52 GROTTEN Mo i Rana
Øverdal, Brit Sundnes
Seljeås, Marit
71 MORIA Tromsø
Berg, Inger Elisabeth
81 GJERTRUD RASK Harstad
Hansen, Svanhild
Berntsen, Anny
Lind, Solbjørg

40 års Veteraner:

52 GROTTEN Mo i Rana
Andersson, Marna
95 KRISTIN Tønsberg
Skran, Aase
Tuft, Ragnveig

50 års Veteraner:

11 CONCORDIA Tromsø
Møller, Gudrun Therese
25 IRENE Oslo
Blixt, Else Liv

Ord om sannhet og betingelsesløs kjærlighet

hvem velger kjærligheten framfor likegyldigheten og hvem velger sannheten framfor «minste motstands vei»?

Vi har alle befunnet oss ved veivalg, lidd valgets kvaler og måtte tatt avgjørelser, samvittighetsfullt eller ofrende. Det er nettopp ved å ofre at vi får nye venner, opplever kjærligheten og blir tilbudt sannheten. Derfor bygger vi vår Orden på disse egenskapene, de edleste av alle. De understrekes i Bibelen og påminner oss om troen på et høyere vesen. Derfor velger vi å gjengi replikker fra det gamle testamentet - nettopp for å gjenoppleve de fortellingene som viser eksempler på gode og dårlige egenskaper hos mennesket. Vi velger også å sette dette inn i en ramme. På denne måten styrker vi fundamentet som vår Orden er bygd på. Repetisjonen av ritualene og ordene fra Bibelen må ikke undervurderes og derfor heller ikke fravikes!

Den som tror er halvveis mot målet, den som vil er der nesten og den som kan - har fullendt sin målsetning. Hun/han er også en sann venn, sterk i kjærligheten og en ærlig søster/bror, et eksempel på vårt ideal.

Betingelsesløs kjærlighet

Jeg vil fortelle dere en historie. Den het opprinnelig «Piken og Gullesken», men jeg forandret tittelen til «Betingelsesløs kjærlighet»:

Det var engang en far som straffet sin fem år gamle datter for at hun hadde sløst bort en hel rull gullfarvet innpakningspapir. Familien hadde lite penger og faren var ekstra sint fordi hun had-

de brukt alt papiret til å pakke inn en eske som lå under juletreet. Tidlig neste morgen hentet den lille piken esken og ga den til sin far. «Denne er til deg, pappa». Faren ble først flau over at han hadde overreagert. Han fjernet papiret og åpnet esken, men da han så at den var tom blusset sinnet opp igjen. Han snakket til henne med sint stemme. «Vet du, unge dame, at når man gir noen en innpakket gave, så er det meningen at det skal være noe inni!» Den lille piken så opp på sin far med tårer i øynene og sa: «Å, men pappa, den er ikke tom. Jeg fylte den med kyss før jeg lukket lokket.» Faren var knust. Hvordan kunne han. . .? Han falt ned på sine knær og holdt armene rundt den lille piken sin. Han ba henne tilgi ham for at han ikke hadde forstått.

Ikke lenge etter døde den lille piken i en ulykke, og det blir fortalt at faren beholdt esken med gullpapir ved siden av sengen så lenge han levde.

Hver eneste gang han var mismodig, trist eller stod overfor et vanskelig problem åpnet han esken og hentet seg et kyss. Og hver eneste gang tenkte han på henne som hadde lagt dem der.

Er det ikke slik det er da? Alle mennesker har fått hver sin lille gullleske, fylt med betingelsesløs kjærlighet og vennskap fra våre barn, vår familie og Gud. Ingen andre eiendeler kan måle sin verdi opp mot dette.

*I Vennskap,
Kjærlighet og Sannhet*

Ketil Stokkan

Kjære leser . . .

Foto: Jon Esben Johnsen

To ord har stadig kommet for meg i den senere tid. Det ene er entusiasme. Mange mennesker jeg har møtt har brukt ordet. Og jeg har møtt det i faglige sammenhenger. For å skape noe må ledere være entusiastiske. Entusiastiske lærere oppnår resultater. Entusiastiske mennesker får andre mennesker med seg, skaper begeistring. Entusiasmen er faktisk smittsom på en god måte. Eller kanskje vi skal bruke metaforen; entusiasme er som en vitamininnspøytning.

I frivillig arbeid som vår Orden er så avhengig av, er entusiasmen ekstra velkommen og nødvendig. Uten entusiasme kan selv den største utfordring fortone seg grå og uvesentlig.

Det andre ord er høytid. Et helt folk benket seg foran fjernsynsapparatene for å se de to siste kongelige bryllupene. I begge anledninger ble begivenhetene preget av høytid, av fest, av skjønnhet og verdighet. Høytid står som en kontrast til hverdagen. Vi trenger kontraster og relieffer i vårt liv for at det ikke skal synke ned i en eneste lang og ensformig kjedsomhet.

Både entusiasme og høytid skaper det som er anderledes. Entusiasmen skaper liv og begeistring. Høytiden skaper de gode kontraster. Det er nettopp det vårt Ordensliv trenger når vi søker «Fred fra det spredte spill med livets terning».

Men hverken entusiasme eller høytid kommer av seg selv. De skapes av mennesker som lar seg begeistre og av mennesker som vet hva som danner kontrastene til hverdagens alminnelighet.

I forrige nummer appellerte Stor-Sire Sam. Johnson til Overmestrene i en manende artikkel fra 1923 om å ville det ualminnelige, å lede logen til nye høyder og bort fra det middelmådige. Til dette kreves entusiasme og visjon.

I dette nummer – altså i år 2002 – sier Eks OM Marit Berg at å forberede seg på høytid og å arbeide med entusiasme er fremtidens suksessfaktorer for vår Orden.

Det er erfarne ledere som uttaler seg. Og de uttaler seg i samme retning.

Det er meget fornuftig å legge oss deres ord på sinne og formulere dette i en tidsaktuell form: Uten entusiasme og høytid stopper Ordensarbeidet.

Ha en god sommer.

Ordenens
telefoner:

Ordenskanselliet

22 83 92 40

Telefax:

22 83 81 88

Kansellisjef:

22 83 92 48

Odd Fellow utstyr:

22 83 92 50

Stortingsgaten 28:

22 83 32 40

Telefax:

22 83 40 07

**Vil du støtte
Odd Fellow
Bladet?**

Tegn en annonse i
Odd Fellow Torget!

Kontakt:
finols@online.no

C-Blad

Returadresse ved *varig* endring:

Odd Fellow Bladet
Stortingsgaten 28
0161 OSLO

Foto: Jon Esben Johnsen

Skigardsvise

Heilt innåt skogen står ein skigard, mosegrodd og grå.
Han er heilt nedfalls og søkk isaman,
men som eit minnesmerke her han står.
Ein gong var dette eit viktig stengsel,
som verna krøter mot krøterfot.

Ein skigard kan'kje vara evig, veit du,
kan aldri vara evig.

Ein gamal skigard som står og vitnar om
ei svunnen tid.

Det er ei soge om gamal storleik,
kamp mot naturen, kamp som er forbi.
Nå vert det kjempa på andre fronter,
men mye skigarder det har me lell

Kva er ein skigard? Ein skigard er så mange rare ting:
Ei rad med stokkar, sett som eit gjerde,
eller eit stengsel i ditt eige sinn.
Ein gamal fordom, eit raseskille,
hat og misunning, eller aversjon.

Kvar du så snur deg, det er ein skigard mellom før og nå.
Ein skigard er som ei landegrense,
ein skigard er eit stengel for de få.
Eit hat i hjarta, eit classeskille,
eit sjalusi, ein uvisshet, ein krig.

Har du ein skigard? Å jau du har nok ein for alle har
ein ting ein gjerne vil stengje ute,
ein ting ein ikkje syna vil einkvar.
Men desse stengsler treng ikkje vara,
Ein skigard kan du kliva om du vil.

Stanley Jacobsen/Josef Larsen